

RAÓ

JUSTICIA.

INTERÈS

Relació de la riña que pasa en la justicia, la raó y lo interés. Ba á continuaciò del chasco que está pasà en miñons y miñonas y desfrau de las quintas y las picardias que comed lo ministeri.

Un cas os baix á esplicá
ques fará esgarrifá
dels tres amichs lliberals;
lo primé es la justicia,
lo segon es la raó,
lo tercé es lo interès,
perque bens tota cuestió.
La justicia y el interès
se ajuntaren aquest any
jun los tres ab la raó
quen ere un fi del compassí;
trobansen serca del riu
que sen diu del llobregat,
empesa á fé gran dilubi
de aigua pedra trons y llams,
as beuen tan á fleijids
los tres amichs lliberals
bolgueren pasà lo bado,
en aquells perills mortals.
La justicia y el interès

diu à la raó som compañ
enprengue sens cap reparo
aqueell perill ba deixan
que estarem en bijlansia,
y si pases algun tormen
ans no pugues ofegarte,
acte contiuuo bindrem
empesá ab mol temor,
En aquell perill mortal
brasejan y sen colladas
y molta aigua glopejant,
los seus compaños se migrabas
de beure el seu gran treballa
y en menos del tres menuts
la raó ya es riu á ball
que aflicsió y que sentiment
en aqued cás tan horroros.
Veure que de tres compaños
ya noy queden mes que dos
la justicia y el interès

promte mana que pasas,
lo interès li respongue;
á mi nom tromparàs pas
la justicia allí se cuadra
lo interès ab son rigor
de les cuestions que tingueren
allí varen reñi als dos;
la justicia ab la gran fosa
y el interès ab son orgull
del gran cop que li dona
á la justicia treu un ull.
Mireu quin cas ha pasad
en aquesta familiota
del gran cop que li dona
la justicia queda torta
tot aixo es veritat
sens feni niugun ambud,
tot es cuestions y justicies
lo interès ha torsud
per las quintas,
Prou se habist aquest any
en mols pobres des dinerals
venien los de les dobles
promte los tenian penjats.

Cau á quinto un de ric
galan moso y ben plantad
ermòs mol gentil y guapo
per que falta non te cap.
Tenia el pun exterior
un subjecte ques diu Blas,
aqueit era un jeparud
del dabau y del detras;
promte lo posen en caixa
mol be lo baren fe estirà
tres onses á cada jep
promte los y baren llebá
lo gep li fa mol favor
en series ocasions
que sen en cam de batalla
si posa las monesions;
lo ric queda aplaudit
en el seu para al costat
burlanse de la persona
de aquell pobre que ha marchad
tots son disgustos pels pares
altres mol contens es tan

resulte unes gran riñes
que mols á presili han;
si tu tens pocas pesetas
y es rich el del teu costat
promte te faran la estafa
perque lo cap pelat;
lo altre las camas tortas
altra es borni y asb:insat
y cuan sou pera casarse
es un galan ben plantad
los comersians de las quintas
la ganga están esperán
que compren la sang cristiana
com qui compra animals;
el manifest de las quintas
pensaba pasar á han
penso que será com antes
que mols fills ans pillaràn.
fills y pares tots alerta.
Estém tots en una veu
si pase tal cosa sera
trincharlos de cap á peus
tal bolta ans arreglarem
ara dels republicans
ans prometen moltas cosas
y nons benen mai be los guans;
que dirèm dels monarquichs,
y del partid liberal,
tots cumplen be la barriga
y nons donen ningun ral;
prompte la contribuació
la industria y personal
mols prets sera pels cantons
quens darán un cop mortal.
Ans queixabam dels Borbons
la pell quens baren arrençá
y dels osells de rampiña
nons en podém escapar,
cridabam dies atrás
tots viba la llibertad,
fors pagos fora quintas
tot asò se arrobellaç,
y als tenim dal de la gabia
el Prim tripa ba posan
an Serrano fa cartuchos
y an Topete les ha contant
tots y sou pel turronam

por tans lo beé-en-ben
sempre quel-de-á-dem-dam
si no es buscal per sempre amen,
diuen som á la balansa
á só durará poc tems
ans retirarém á Fransa
y omplirem los magatzems.
paseus el pinsell pels ulls
queus en fará surti lo pols
beureu com tots se á barallan
del turro perques tan dols,
tot sobin jugan á bolas
y tenen grans topetons
si suministre cuatra oras
y aniré con tans milions,
ára el partid carliste
bol posar Càrlos seté
si es cas, es gens trampiste
Liberanos Domine.
Diuen que fa gran respecte
ques noble y mol lluit
que si en tot obra ben recte
que li fasi bon profit;
un article tocaré
ques lo mes considerat.
Mols han á demana limosna
perque los treballs se anparat
sil pobre pedia limosna
per la rambla ó pels carrés
al instan li dona el colsa
ya llarga el pas un poc mes.
els dines al soterrani
los te el marqués il seño
serrads en clau y candado
per po de rebulusió,
Topanse seño y señora
ab floc gorro alló ben fed.
los fan gestos com las monas
y sels lleben el barret
Lo pobre no pot curar
que te ferida mortal
jamegan pedin limosna
y malal al hospital,
Parlarem de las miñonas
que biuen en gran recel
que son furas com las monas
fins que beuen el Miquel

tot es festetes y brillu
y quin treballá mes fi
que sempre que me la miru
me á par un serafi.
Surten mol ben adresadas
mirán amun y aball,
beuen en Peped y en Blasi
an Francisco y an Marsal
ya ninsiñala el pun doros
ella ninseñala el Rey
ya se antenen sos negosis
quin estudi deu se aquell,
la chimplreta ba á toparlo
al jardí del seño Quim,
diu donarà quatre rals
nin costarà mes de bin
que desgraciada es aquella
ques deixà chafà el seu peu
y una estretá de maneta
y altra cosa que nos beu
nous engañe lo trin trin
que fa fe mols mals de caps
en logra lo que desitjaban
promte os auran deixad,
si tracten en miñonet
esmeneu las banitats
queus farán obri lo ull
Si es cas el teniu tancat.
obri ull mol desgracias
queus abiso de bon cor
no estigueu ennemoradas
quel mes leal es traidor
lo poeta os abisa
pareu comte sobre tot
cuan la hora sirá arribada
nous faltarán un bon chicod,
Acabo en las tres fillas
que tenie un gran marquès
la una sen die indústria
la barisia y el interès
tam prest las bolgué casar
per ferlas ana rumbans
y de la graciosa industria
se ennemora un comercian.
luego la hermosa abarisia
diu para farem res mes
y si casa un logreru

que tenie mols dinés.
Que dirèm del isterès
ques la mes petita filla,
la trobá un seño Rectò
y sel antra á la abadia
quin gran cas los ba pasá
que jo meu deixu de di
la posaren ben tancada
y no poguè tornà á surti.

Las paraulas que hè escrit
grabaules en bostre cor,
que si podeu posá los dits
nos pereu als altres no,
que bindrà algun estranxó
y mos deixrà pelats,
españols serèm com antes
sempre biurem empeñats.

(Es propiedad de Esteban Farrús.)